

Dómine non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.

Postea signat se Sacramento, dicens:

Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam meam in vitam ætérnam. Amen.

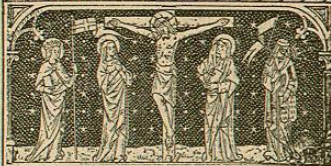
Et sumit Corpus reverenter.

Deinde, omisis omnibus, quæ dici solent ante summptionem Sanguinis, immedie particulam Hostiæ cum vino reverenter sumit

de Calice. Et more solito facta ablutione digitorum, et sumpta purificatione, in medio Altaris inclinatus, manibus junctis, dicit:

Quod ore súmpsimus, Dómine, pura mente capiamus: et de munere temporáli fiat nobis remédium sempitérnum.

Non dicitur *Corpus tuum, Dómine*, nec *Postcomm.*, nec *Pláceat tibi*, nec datur benedictio: sed facta reverentia Altari, Sacerdos cum ministris discedit: et dicitur Vesperæ sine cantu: et denudatur Altare.

Sabbato Sancto.

STATIO AD S. JOANNEM IN LATERANO.

Ora competenti cooperiuntur Altaria, et dicuntur Horæ, candelis Altaris exstinctis usque ad principium Missæ. Interim excutitur ignis de lapide foris Ecclesiam, et ex eo accenduntur carbones.

Dicta Nona, Sacerdos indutus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali violaceo, vel sine casula, adstantibus sibi ministris cum Cruce, aqua benedicta, et incenso, ante portam Ecclesiæ, si commode potest, vel in ipso aditu Ecclesiæ benedicit novum ignem, dicens:

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

DEus, qui per Filium tuum, angulárem scilicet lápidem, claritátis tuæ ignem fidelibus contulisti: productum e silice, nostris profutúrum úsibus, novum hunc ignem sanctificá: et concede nobis, ita per hæc festa Paschália cæ-

lestibus desideríis inflammári; ut ad perpetuæ claritátis, puris mentibus, valeámus festa pertingere. Per eúdem Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Orémus.

Domine Deus, Pater omnipotens, lumen indeficiens, qui es conditor ómnium lúminum: béne **+** dic hoc lumen, quod a te sanctificátum est, qui benedictum est, qui illuminásti omnem mundum: ut ab eo lúmine accendámur, atque illuminémur igne claritátis tuæ: et sicut illuminásti Móysen exeúntem de Ægypto, ita illumines corda et sensus nostros; ut ad vitam et lucem ætérnam pervenire mereámur. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Oremus.
Domine sancte, Pater omnipotens, æternus Deus : benedicenti-bus nobis hunc ignem in nomine tuo, et unigeniti Filii tui Dei ac Domini nostri Jesu Christi, et Spiritus sancti, cooperari digneris ; et adjuva nos contra ignita tela inimici, et illustra gratia cælesti : Qui vivis et regnas cum eodem Unigenito tuo, et Spiritu sancto, Deus : per omnia sæcula sæculorum.

R. Amen.

Deinde benedicat quinquæ grana incensi ponenda in Cereò, dicens absolute hanc Orationem.

Oremus.

Uniat, quæsumus, omnipotens Deus, super hoc incensum larga tuæ bene-dictionis infusio : et hunc nocturnum splendorem invisibilis regeneratôr accende : ut non solum sacrificium, quod hac nocte litatum est, arcana luminis tui admixtione refilget ; sed in quocumque loco ex hujus sanctificationis mysterio aliquid fuerit deportatum, expulsa diabólica fraudis nequitia, virtus tuæ majestatis assistat. Per Christum Dominum nostrum. **R.** Amen.

¶ Dum benedicat grana incensi, Acolythus assumens

de carbonibus benedictis ponit in thuribulo : et finita Orat. supradicta, Sacerdos de navicula ponit incensum in thuribulo, benedicens illud more solito : deinde prædicta grana incensit et ignem ter aspergit aqua benedicta, dicens : *Asperges me Domine*, sine cantu, et sine Psalmo, et ter adolet incenso.

Interim omnia luminaria Ecclesiæ extinguuntur, ut de igne benedicto postmodum accendantur. Tum Diaconus indutus dalmatica albi coloris, accipit arundinem cum tribus candelis in summitate illius triangulo distinctis. Præcedit Thuriferarius cum Acolytho deferente in vase quinque grana incensi : sequitur Subdiaconus cum Cruce, et Clerus per ordinem : deinde Diaconus cum arundine, post eum Celebrans. Cum Diaconus ingressus est Ecclesiam, inclinat arundinem, et Acolythus deferens candelam accensam de novo igne, accendit unam ex illis tribus candelis desuper positis et Diaconus elevans arundinem, genuflectit, similiter et omnes alii cum eo, præter Subdiaconum Crucem ferentem : et cantat solus :

Lumen Christi. **R.** Deo gratias.

Et procedens ad medium Ecclesiæ, ibi accenditur alia candela : et iterum genuflectus, ut supra, alius cantat :

Lumen Christi. **R.** Deo gratias.

Tertio procedit ante Altare, ubi accenditur tertia candela : et rursus genuflectus ut prius, adhuc alius dicit :

Lumen Christi. **R.** Deo gratias.

Deinde Celebrans ascendit ad Altare in cornu Epistolæ, et Diaconus dat arundinem uni Acolytho : et accipiens librum, petit a Celebrante benedictionem, ut fit ad Evang., Sacerdote dicente :

Dominus sit in corde tuo, et in labiis tuis : ut digne et competenter annunties suum Paschale præconium : In nomine Patris, et Filii, **†** et Spiritus sancti. Amen.

Postea vadit ad pulpitum, et ponit super eum librum, et incensat. A dextris Diaconis stent Subdiaconus cum Cruce, et Thuriferarius : a sinistris duo Acolythi, ille qui tenet arundinem, et alius tenens in vase quinque grana incensi benedicti fingenda in Cereò. Tunc, surgentibus omnibus, et stantibus, ut fit ad Evangelium, Diaconus cantat :

Consúltet jam angelica turba cælorum : exsúltent divina mysteria : et pro tanti Regis victória, tuba insonet salutáris. Gáudeat et tellus tantis irradiáta fulgóribus : et æterni Regis splendóre illustráta, totius orbis se sentiat amisisse caliginem. Lætétur et mater Ecclesiá, tanti luminis adornáta fulgóribus : et magnis populórum vóci-bus hæc aula resúltet. Quaprópter adstantes vos, fratres caríssimi, ad tam

miram hujus sancti luminis claritatem, una mecum, quæso, Dei omnipotentis misericórdiam invocáte. Ut qui me non meis méritis intra Levítarum número-m dignátus est aggregáre : luminis sui claritatem infúndens, Cerei hujus laudem implére perficiat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium suum : qui cum eo vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus. Per omnia sæcula sæculórum. **R.** Amen.

¶ Dóminus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

¶ Sursum corda.

R. Habémus ad Dñm.

¶ Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et justum est.

Verè dignum et justum est, invisibilem Deum Patrem omnipotentem, Filiúque ejus unigenitum, Dóminum nostrum Jesum Christum, toto cordis ac mentis afféctu, et vocis ministerio personáre. Qui pro nobis æterno Patri, Adæ debitum solvit : et veteris piáculi cautionem pio cróre detérsit. Hæc sunt enim festa Paschália, in quibus verus ille Agnus occiditur, cujus sanguine postes fidélium con-

secrântur. Hæc nox est, in qua primum patres nostros filios Israel eductos de Ægypto, Mare rubrum sicco vestigio transire fecisti. Hæc igitur nox est, quæ peccatorum tenebras, columnæ illuminatione purgavit. Hæc nox est, quæ hodie per univèrsum mundum, in Christo credentes, a vitis sæculi, et caligine peccatorum segregatos, reddit gratiæ, sociat sanctitati. Hæc nox est, in qua destructis vinculis mortis, Christus ab inferis victor ascendit. Nihil enim nobis nasci profuit, nisi redimi profusset. O mira circa nos tuæ pietatis dignatio! O inestimabilis dilectio caritatis : ut servum redimeres, Filium tradidisti! O certe necessarium Adæ peccatum, quod Christi morte delatum est! O felix culpa, quæ talem ac tantum meruit habere Redemptorem! O vere beata nox, quæ sola meruit scire tempus et horam in qua Christus ab inferis resurrexit! Hæc nox est, de qua scriptum est : Et nox sicut dies illuminabitur : Et nox illuminatio mea in deliciis meis. Hujus igitur sanctificatio noctis fugat scœlera, culpas lavat : et

reddit innocentiam lapsis, et mortis lætitiâ. Fugat odia, concordiâ parat, et curvat impéria.

Hic Diaconus infigit quinque grana incensi benedicti in Cereo in modum Crucis hoc ordine:

1
4 2 5
3

In hujus igitur noctis gratia, suscipe, sancte Pater, incensum hujus sacrificium vespertinum : quod tibi in hac Cerei oblatione solèmnî, per ministrorum manus de operibus apum, sacrosancta reddit Ecclesia. Sed jam columnæ hujus præconiâ nôvimus, quam in honorem Dei rutilans ignis accendit.

Hic Diaconus accendit Cereum cum una e tribus candelis in arundine positis.

Qui licet sit divisus in partes, mutuati tamen luminis detrimenta non novit. Alitur enim liquidantibus ceris, quas in quantantiam pretiosæ hujus lâmpadis, apis mater eduxit.

Hic accenduntur lampades.

O vere beata nox, quæ expoliavit Ægyptios, ditavit Hebræos! Nox, in qua terrénis cœlestia, humanis divina junguntur. Oramus ergo te, Dómine : ut Cereus iste in honorem tui nominis

consecratus, ad noctis hujus caliginem destruendum, indeficiens perseveret. Et in odorem suavitatis acceptus, supernis luminaribus miscetur. Flammæ ejus Lucifer matutinus inveniat. Ille, inquam, Lucifer, qui nescit occasum. Ille, qui regressus ab inferis, humano generi serenus illuxit. Precamur ergo te, Dómine : ut nos famulos tuos, omnemque clerum, et devotissimum populum, una cum beatissimo Papa nostro N. et Antistite nostro N. quiete temporum concessa, in his Paschâlibus gaudiis, assidua protectione regere, gubernare, et conservare digneris. Respice etiam ad devotissimum * Si non es coronatus, dicatur * *clærum Imperatorem*. Imperatorem nostrum N. cujus tu Deus desiderii vota prænosces, ineffabili pietatis, et misericordiæ tuæ munere, tranquillum perpetuæ pacis accommodata : et cœlestem victoriam cum omni populo suo. Per eundem Dñm nostrum Jesum Christum Filium tuum : qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus : per omnia sæcula sæculorum. *R.* Amen.

¶ Completa benedictione Cerei, Diaconus, depositis albis, sumit violacæ paramenta, et vadit ad Celebrantem : qui exiitur pluviali, et sumit manipulum et casulam violacæ coloris. Postea leguntur Prophetiæ sine titulo, nec in earum fine respondetur *Deo grâtiâs*, Celebrans legit eas submissa voce ad Altare in cornu Epist. In fine Prophetiarum dicuntur Orationes modo subscripto. Ante, vel interim dum Prophetiæ leguntur, Presbyteri catechizent catechumenos baptizandos, et præparent ad baptismum.

Prophetia i. Gen. 1 et 2.

IN principio creavit Deus cælum, et terram. Terra autem erat inanis et vâcua, et tenebræ erant super faciém abyssi : et Spiritus Dei ferebatur super aquas. Dixitque Deus : Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit Deus lucem, quod esset bona : et divisit lucem a tenebris. Appellavitque lucem Diem, et tenebræ Noctem : factumque est vespere, et mane, dies unus. Dixit quoque Deus : Fiat firmamentum in medio aquarum : et dividat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmamentum, divisitque aquas, quæ erant sub firmamento, ab his, quæ erant super firmamentum. Et factum est ita.

Vocavitque Deus firmamentum, Cælum: et factum est vespere, et mane, dies secundus. Dixit vero Deus: Congregentur aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum unum, et appareat arida. Et factum est ita. Et vocavit Deus aridam, Terram: congregationesque aquarum appellavit Mariâ. Et vidit Deus, quod esset bonum. Et ait: Germinet terra herbam virentem, et facientem semen, et lignum pomiferum faciens fructum juxta genus suum, cuius semen in semetipso sit super terram. Et factum est ita. Et protulit terra herbam virentem, et facientem semen juxta genus suum, lignumque faciens fructum, et habens unumquodque seminem secundum speciem suam. Et vidit Deus, quod esset bonum. Et factum est vespere, et mane, dies tertius. Dixit autem Deus: Fiant luminaria in firmamento cæli, et dividant diem, ac noctem, et sint in signa, et tempora, et dies, et annos: ut luceant in firmamento cæli, et illuminent terram. Et factum est ita. Fecitque Deus duo luminaria magna: luminare ma-

jus, ut præsetet diem: et luminare minus, ut præsetet noctem: et stellas. Et posuit eas in firmamento cæli, ut lucerent super terram, et præsetent diem ac noctem, et dividerent lucem, ac tenebras. Et vidit Deus, quod esset bonum. Et factum est vespere, et mane, dies quartus. Dixit etiam Deus: Producant aquæ reptile animæ viventis, et volatile super terram sub firmamento cæli. Creavitque Deus cete grandia, et omnem animam viventem atque motabilem, quam produxerant aquæ in species suas, et omne volatile secundum genus suum. Et vidit Deus, quod esset bonum. Benedixitque eis, dicens: Crescite, et multiplicamini, et replète aquas maris: avésque multiplicentur super terram. Et factum est vespere, et mane, dies quintus. Dixit quoque Deus: Producat terra animam viventem in genere suo: juménta, et reptilia, et bestias terræ secundum species suas. Factumque est ita. Et fecit Deus bestias terræ juxta species suas, et juménta, et omne reptile terræ in genere suo. Et vidit Deus, quod esset bonum,

et ait: Faciamus hominem ad imaginem, et similitudinem nostram: et præsit piscibus maris, et volatilibus cæli, et bestiis, universæque terræ, omnique reptili, quod movetur in terra. Et creavit Deus hominem ad imaginem suam: ad imaginem Dei creavit illum, masculum et feminam creavit eos. Benedixitque illis Deus, et ait: Crescite, et multiplicamini, et replète terram, et subjicite eam, et dominamini piscibus maris, et volatilibus cæli, et universis animantibus, quæ moventur super terram. Dixitque Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam afferentem semen super terram, et universa ligna quæ habent in semetipsis sementem generis sui, ut sint vobis in escam: et cunctis animantibus terræ, omnique volucri cæli, et universis, quæ moventur in terra, et in quibus est anima vivens, ut habeant ad vescendum. Et factum est ita. Viditque Deus cuncta, quæ fecerat: et erant valde bona. Et factum est vespere, et mane, dies sextus. Igitur perfecti sunt cæli, et terra, et omnis ornatu eorum. Complevit-

que Deus die septimo opus suum, quod fecerat: et requievit die septimo ab universo opere, quod patrárat.

Qua completa, Sacerdos dicit: *Orémus*, Diaconus: *Flectamus genua*, et Subdiaconus: *Levate*.

Oratio.

Deus, qui mirabiliter creasti hominem, et mirabilis redemisti: da nobis, quæsumus, contra oblectamenta peccati, mentis ratione persistere, ut mereamur ad æternam gaudia pervenire. Per Dominum.

Propphetia ii.

Gen. 5. 6. 7 et 8.

Oe vero cum quingentorum esset annorum, genuit Sem, Cham, et Japhet. Cumque cepissent homines multiplicari super terram, et filias procreassent, videntes filii Dei filias hominum quod essent pulchrae, acceperunt sibi uxores ex omnibus, quas elegerant. Dixitque Deus: Non permanebit spiritus meus in homine in æternum, quia caro est: eruntque dies illius centum viginti annorum. Gigantes autem erant super terram in diebus illis. Postquam enim ingressi sunt filii Dei ad filias hominum,

illæque genuerunt, isti sunt potentes a sæculo viri famosi. Videns autem Deus, quod multa malitia hominum esset in terra, et cuncta cogitatio cordis intenta esset ad malum omni tempore, poenituit eum, quod hominem fecisset in terra. Et tacitus dolore cordis intrinsecus : Delébo, inquit, hominem, quem creavi, a facie terræ, ab homine usque ad animantia, a réptili usque ad volucres cæli : poenitet enim me fecisse eos. Noe vero invenit gratiam coram Dómino. Hæ sunt generationes Noe : Noe vir justus atque perfectus fuit in generationibus suis, cum Deo ambulavit. Et genuit tres filios, Sem, Cham, et Japheth. Corrupta est autem terra coram Deo, et repléta est iniquitate. Cumque vidisset Deus terram esse corruptam (omnis quippe caro corrúperat viam suam super terram), dixit ad Noe : Finis universæ carnis venit coram me : repléta est terra iniquitate a facie eorum, et ego disperdam eos cum terra. Fac tibi arcam de lignis lævigatis : mansiunculas in arca facies, et bitumine lines intrinsecus et extrinsecus. Et sic facies

eam : Trecentorum cubitorum erit longitudo arcae, quinquaginta cubitorum latitudo, et triginta cubitorum altitudo illius. Fenestram in arca facies, et in cubito consummabis summitatem ejus : ostium autem arcae ponas ex latere : deorsum cœnacula, et tristega facies in ea. Ecce ego adducam aquas diluvii super terram ut interficiam omnem carnem, in qua spiritus vitæ est subter cælum. Universa quæ in terra sunt, consumentur. Ponamque fœdus meum tecum : et ingredieris arcam tu, et filii tui, uxor tua, et uxores filiorum tuorum tecum. Et ex cunctis animantibus universæ carnis bina induces in arcam, ut vivant tecum : masculini sexus, et femini. De volucribus juxta genus suum, et de jumentis in genere suo, et ex omni réptili terræ secundum genus suum : bina de omnibus ingrediantur tecum, ut possint vivere. Tolles igitur tecum ex omnibus escis, quæ mandati posunt, et comportabis apud te : et erunt tam tibi, quam illis in cibum. Fecit igitur Noe omnia, quæ præcéperat illi Deus. Erátque sexcentorum annorum, quando

diluvii aquæ inundaverunt super terram. Rupti sunt omnes fontes abyssi magnæ, et cataractæ cæli apertæ sunt : et facta est pluvia super terram quadraginta diebus, et quadraginta noctibus. In articulo dié illius ingressus est Noe, et Sem, et Cham, et Japheth, filii ejus, uxor illius, et tres uxores filiorum ejus cum eis in arcam : ipsi, et omne animal secundum genus suum, universaque juménta in genere suo, et omne, quod movetur super terram in genere suo, cunctumque volatile secundum genus suum. Porro arca ferebatur super aquas. Et aquæ prævaluérunt nimis super terram : optertique sunt omnes montes excelsi sub universo cælo. Quindecim cubitis altior fuit aqua super montes, quos operterat. Consumptaque est omnis caro, quæ movebatur super terram, volucrum, animantium, bestiarum, omniumque reptilium, quæ reptant super terram. Remansit autem solus Noe, et qui cum eo erant in arca. Obtinueruntque aquæ terram centum quinquaginta diebus. Recordatus autem Deus Noe, cunctorumque animantium, et omnium jumentorum,

quæ erant cum eo in arca, addidit spiritum super terram, et imminutæ sunt aquæ. Et clausi sunt fontes abyssi, et cataractæ cæli : et prohibitæ sunt pluviae de cælo. Reversæque sunt aquæ de terra euntes, et redéuntes : et cœperunt minui post centum quinquaginta dies. Cumque transissent quadraginta dies, apériens Noe fenestram arcae, quam fecerat, dimisit corvum, qui egrediebatur, et non revertébatur, donec siccaréntur aquæ super terram. Emisit quoque colúmbam post eum, ut vidéret si jam cessassent aquæ super faciem terræ. Quæ cum non invenisset ubi requiesceret pes ejus, reversa est ad eum in arcam : aquæ enim erant super universam terram : extenditque manum, et apprehensam intulit in arcam. Expectatis autem ultra septem diebus aliis, rursus dimisit colúmbam ex arca. At illa venit ad eum ad vésperam, portans ramum olivæ viréntibus fôliis in ore suo. Intellexit ergo Noe, quod cessassent aquæ super terram. Expectavitque nihilominus septem alios dies : et emisit colúmbam, quæ non est reversa ultra ad

eum. Locutus est autem Deus ad Noe, dicens : Egrédere de arca, tu, et uxor tua, filii tui, et uxores filiorum tuorum tecum. Cuncta animántia, quæ sunt apud te, ex omni carne, tam in volatilibus quam in béstiis et universis reptilibus, quæ reptant super terram, educ tecum, et ingredimini super terram : creáscite, et multiplicámini super eam. Egressus est ergo Noe, et filii ejus, uxor illius, et uxores filiorum ejus cum eo. Sed et omnia animántia, juménta, et reptilia, quæ reptant super terram, secundum genus suum, egressa sunt de arca. **Ædificávit autem Noe altáre Dómino : et tollens de cunctis pecóribus, et volúcribus mundis, obtulit holocáusta super altáre. Odo-ratúsque est Dóminus odórem suavitátis.**

Orémus. Flectámus génua. **R.** Leváte.

Oratio.

Deus, incommutábilis virtus, et lumen ætérnum : respice propitius ad totius Ecclésiæ tuæ mirábile sacraméntum, et opus salútis humanæ, perpétuæ dispositiónis effectú tranquillus operáre; totúsque mundus experiátur et videat, dejecta érigi, inve-

terata renovári, et per ipsum redire ómnia in integrum, a quo sumpsére principium: Dóminum nostrum Jesum Christú Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat.

Prophecia iii. Gen. 22.

In diebus illis : Tentávit Deus Abraham, et dixit ad eum : Abraham, Abraham. At ille respóndit : Adsum. Ait illi: Tolle filium tuum unigénitum, quem diligis, Isaac, et vade in terram visiónis : atque ibi offeres eum in holocáustum super unum móntium quem monstrávero tibi. Igitur Abraham de nocte consúr-gens, stravit ásinum suum : ducens secum duos júvenes, et Isaac filium suum : cumque concidisset ligna in holocáustum, ábit ad locum quem præcéperat ei Deus. Die autem tertio, elevátis óculis, vidit locum procul : dixitque ad púeros suos : Exspectáte hic cum ásino : ego, et puer illuc usque properántes, postquam adoráverimus, revertémur ad vos. Tulit quoque ligna holocáusti, et impósuit super Isaac filium suum : ipse vero portábat in mámbus ignem, et gládium. Cumque duopérgent sirai,

dixit Isaac patri suo : Pater mi. At ille respóndit : Quid vis fili? Ecce, inquit, ignis, et ligna : ubi est víctima holocáusti? Dixit autem Abraham : Deus providébit sibi víctimam holocáusti, fili mi. Pergébant ergo páriter : et venérunt ad locum quem osténderat ei Deus, in quo ædificávit altáre, et désuper ligna compósuit : cumque alligasset Isaac filium suum, pósuit eum in altáre super struem lignórum. Extenditque manum, et arrípuit gládium, ut immoláret filium suum. Et ecce Angelus Dómini de cælo clamávit, dicens : Abraham, Abraham. Qui respóndit : Adsum. Dixitque ei : Non exténdas manum tuam super púerum, neque faciás illi quidquam : nunc cognóvi, quod times Deum, et non pepercisti unigénito filio tuo propter me. Levávit Abraham óculos suos, viditque post tergum arietem inter vepres hárentem córnibus, quem assímens obtulit holocáustum pro filio. Appellavitque nomen loci illius, Dóminus videt. Unde usque hódie dicitur : In monte Dóminus vidébit. Vocávit autem Angelus Dómini Abra-

ham secúndo de cælo, dicens : Per memetipsum jurávi, dicit Dóminus : quia fecisti hanc rem, et non pepercisti filio tuo unigénito propter me : benedicám tibi, et multiplicábo semen tuum sicut stellas cæli, et velut arenam, quæ est in littore maris : possidébit semen tuum portas inimicórum suórum, et benedicéntur in sémine tuo omnes gentes terræ, quia obedisti voci meæ. Reversus est Abraham ad púeros suos, abierúntque Bersabée simul, et habitávit ibi.

Orémus. Flectámus génua. **R.** Leváte.

Oratio. Deus, fidélium Pater summe, qui in toto orbe terrárum, promissiónis tuæ filios diffúsa adoptionis grátia multiplicas : et per Paschále sacraméntum, Abraham púerum tuum universárum, sicut jurásti, géntium effícis patrem; da pópulis tuis digne ad grátiam tuæ vocatiónis introire. Per Dóminum.

Prophecia ii.

Exod. 14 et 15.

In diebus illis : Factum est in vigilia matutina, et ecce respiciens Dóminus super castra Ægyptiórum per colúmnam ignis, et

nubis, interfecit exercitum eorum : et subvertit rotas currum, ferebanturque in profundum. Dixerunt ergo Ægyptii: Fugiāmus Israël; Dóminus enim pugnat pro eis contra nos. Et ait Dóminus ad Móysen : extēde manum tuam super mare, ut revertātur aquæ ad Ægyptios super currus et equites eorum. Cumque extendisset Móyses manum contra mare, reversum est primo dilúculo ad priorem locum : fugientibusque Ægyptiis occurrerunt aquæ, et involvit eos Dóminus in médiis flúctibus. Reversæque sunt aquæ, et operuerunt currus, et equites cuncti exercitus Pharaónis, qui sequentes ingressi fuerant mare : nec unus quidem superfuit ex eis. Filii autem Israel perrexerunt per médium sici maris, et aquæ eis erant quasi promuro a dextris et a sinistris : liberavitque Dóminus in die illa Israel de manu Ægyptiorum. Et viderunt Ægyptios mórtuos super littus maris, et manum magnam, quam exercuerat Dóminus contra eos : timuitque pópulus Dóminum, et crediderunt Dómino, et Móysi servo ejus.

Tunc cecinit Móyses, et filii Israel carmen hoc Dómino, et dixerunt : **Tractus. Ex. 15.** Cantemus Dómino : glorióse enim honorificatus est : equum, et ascensórem projecit in mare : adjutor, et protéctor factus est mihi in salutem. **V.** Hic Deus meus, et honorificábo eum : Deus patris mei, et exaltábo eum. **V.** Dóminus cōtērens bella : Dóminus nomen est illi.

Orémus. Flectámus genua. **R.** Leváte.

Gratio. Deus, cujus antiqua miracula etiā nostris sæculis coruscáre sentimus : dum quod uni pópulo, a persecutióne Ægyptiaca liberándo, dextera tua póntentia contulisti, id in salutem gentium per aquam regeneratiónis operáris : præsta ; ut in Abrahæ filios, et in Israeliticam dignitatem, totius mundi transeat plenitúdo. Per Dóminum.

Prophetia h.

Isaie 54 et 55.

Ecce est hereditas servorum Dómini : et iustitia eorum apud me, dicit Dñs. Omnes sitiētes venite ad aquas : et qui non habetis argéntum, proferáte, émite, et com-

édite : venite, émite absque argénto, et absque ulla commutatióne, vinum, et lac. Quare appenditis argéntum non in pánibus, et laborem vestrum non in saturitate? Audite audiētes me, et comédite bonum, et delectábitur in crassitudine ánima vestra. Inclínate aurem vestram, et venite ad me : audite, et vivet ánima vestra, et feriam vobiscum pactum sempitérnum, misericórdias David fideles. Ecce testem pópulis dedi eum, duceam, ac præceptorem géntibus. Ecce gentem, quam nesciebas, vocábis : et gentes, quæ te non cognoverunt, ad te current propter Dóminum Deum tuum, et sanctum Israel, quia glorificávit te. Quærite Dóminum, dum inveniri potest : invocáte eum, dum prope est. Derelinquat impius viam suam, et vir iniquus cogitatiónes suas, et revertatur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum : quóniam multus est ad ignoscéndum. Non enim cogitatióne meæ, cogitatiónes vestræ : neque viæ vestræ, viæ meæ, dicit Dóminus. Quia sicut exaltántur cæli a terra,

sic exaltátae sunt viæ meæ a viis vestris, et cogitatióne meæ a cogitatióne vestris. Et quómmodo descendit imber, et nix de cælo, et illuc ultra non revertitur, sed inebriat terram, et infundit eam, et germináre eam facit, et dat semen serénti, et panem comedénti ; sic erit verbum meum, quod egrédietur de ore meo : non revertetur ad me vácuum, sed faciet quacúmque vólui, et prosperábitur in his, ad quæ misi illud : dicit Dóminus omnipotens.

Orémus. Flectámus genua. **R.** Leváte.

Gratio. Omnipotens sempitérne Deus, multiplicata in honórem nómini tui, quod patrum fidei spondidisti : et promissiónis filios sacra adoptiõe diláta ; ut, quod priores sancti non dubitáverunt futurum, Ecclesiá tua magna iam ex parte cognoscat impletum. Per Dñm.

Prophetia vi. Baruch. 3.

Audi Israel mandata vitæ : áuribus pèrcipe, ut scias prudéntiam. Quid est, Israel, quod in terra inimicórum es? Inveterásti in terra aliéna, coinquinátus es cum mórtuis :

deputatus es cum descendētibus in infernum. Dereliquisti fontem sapientiæ. Nam si in via Dei ambulasses, habitasses utique in pace sempiterna. Disce ubi sit prudentia, ubi sit virtus, ubi sit intellectus : ut scias simul ubi sit longiturnitas vitæ, et victus, ubi sit lumen oculorum, et pax. Quis invenit locum ejus? et quis intravit in thesauros ejus? Ubi sunt principes gentium, et qui dominantur super bœstias, quæ sunt super terram? qui in avibus cæli ludunt, qui argentum thesaurizant, et aurum, in quo confidunt homines, et non est finis acquisitionis eorum? qui argentum fabricant et solliciti sunt, nec est inventio operum illorum? Exterminati sunt, et ad inferos descendērunt, et alii loco eorum surrexerunt. Juvēnes viderunt lumen, et habitaverunt super terram : viam autem discipline ignoraverunt, neque intellexerunt sēmitas ejus, neque filii eorum susceperunt eam, a facie ipsorum longe facta est : non est audita in terra Chanaan, neque visa est in Theman. Filii quoque Agar, qui

exquirunt prudentiam, quæ de terra est, negotiatores Merhæ, et Theman, et fabulatores, et exquisitores prudentiæ, et intelligentiæ : viam autem sapientiæ nescierunt, neque commemerati sunt sēmitas ejus. O Israel, quam magna est domus Dei, et ingens locus possessionis ejus! Magnus est, et non habet finem : excelsus, et immensus. Ibi fuerunt gigantes nominati illi, qui ab initio fuerunt, statūra magna, scientes bellum. Non hos elegit Dominus, hecque viam discipline invenērunt : propterea perierunt. Et quoniam non habuerunt sapientiam, interierunt propter suam insipientiam. Quis ascendit in cælum, et accēpit eam, et edūxit eam de nūbibus? Quis transfretavit mare, et invenit illam? et attulit illam super aurum electum? Non est qui possit scire vias ejus, neque qui exquirat sēmitas ejus : sed qui scit universa, novit eam, et adinvenit eam prudentia sua : qui præparavit terram in æterno tempore, et replevit eam pecudibus, et quadrupēdibus : qui emittit lumen, et vadit : et vocavit illud,

et obēdit illi in tremore. Stellæ autem dederunt lumen in custodiis suis, et lætatiæ sunt : vocatæ sunt, et dixerunt : Adsumus : et luxerunt ei cum jucunditate, qui fecit illas. Hic est Deus noster, et non astimabitur alius adversus eum. Hic adinvenit omnem viam discipline, et tradidit illam Jacob patero suo, et Israel dilecto suo. Post hæc in terris visus est, et cum hominibus conversatus est.

Orémus. Flectiamus genua. *R.* Levate.

Oratio. Deus, qui Ecclesiam tuam semper gentium vocatione multiplicas : concede propitius; ut quos aqua baptismatis abluis, continua protectione tuearis. Per Dominum.

Propphetia vii. Ezech. 37.

In diebus illis : Facta est super me manus Domini, et edūxit me in spiritu Domini : et dimisit me in medio campi, qui erat plenus ossibus : et circumdūxit me per ea in gyro : erant autem multa valde super faciem campi, siccaque vehementer. Et dixit ad me : Fili hominis, putasne vivent ossa ista? Et di-

xi : Domine Deus, tu nosti. Et dixit ad me : Vaticinare de ossibus istis : et dices eis : Ossa arida audite verbum Domini. Hæc dicit Dominus Deus ossibus his : Ecce ego intromittam in vos spiritum, et vivetis. Et dabo super vos nervos, et succrescere faciam super vos carnes, et superextendam in vobis cutem : et dabo vobis spiritum, et vivetis, et scietis quia ego Dominus. Et prophetavi sicut præceperat mihi : factus est autem sonitus prophetante me, et ecce commotio : et accesserunt ossa ad ossa, unumquodque ad juncturam suam. Et vidi, et ecce super ea nervi, et carnes ascendērunt : et extenta est in eis cutis desuper, et spiritum non habebant. Et dixit ad me : Vaticinare ad spiritum, vaticinare fili hominis, et dices ad spiritum : Hæc dicit Dominus Deus : A quatuor ventis veni spiritus, et insuffla super interfectos istos, et reviviscant. Et prophetavi sicut præceperat mihi : et ingressus est in ea spiritus, et vixerunt : steteruntque super pedes suos exercitus grandis nimis valde. Et di-

xit ad me : Fili hominis, ossa hæc uniuersa, domus Israel est : ipsi dicunt : Aruerunt ossa nostra, et perit spes nostra, et abscissi sumus. Propterea vaticinare, et dices ad eos : Hæc dicit Dominus Deus : Ecce ego aperiam tumulos vestros, et educam vos de sepulcris vestris, populus meus : et inducam vos in terram Israel. Et sciētis, quia ego Dominus, cum aperiero sepulcra vestra, et eduxero vos de tumulis vestris, popule meus : et dederō spiritum meum in vobis, et vixeritis, et requiescere vos faciam super humum vestram : dicit Dominus omnipotens.

Orémus. Flectámus genua. *K. Levate.*

Oratio. Deus, qui nos ad celebrándum Paschale sacramentum, utriusque testamenti paginis instruis : da nobis intelligere misericordiam tuam ; ut ex perceptione presentium munerum, firma sit expectatio futurorum. Per Dóminum.

Propphetia biii. Isaie 4.

Pprehendēt septem mulieres virum unum in die illa, dicentes : Panem

nostrum comedemus, et vestimentis nostris operiemur : tantummodo invocetur nomen tuum super nos, aufer opprobrium nostrum. In die illa erit germen Domini in magnificentia, et gloria, et fructus terræ sublimis, et exultatio his, qui salvati fuerint de Israel. Et erit : Omnis qui relictus fuerit in Sion, et residuus in Ierúsalem, sanctus vocabitur, omnis qui scriptus est in vita in Ierúsalem. Si abierit Dominus sordes filiarum Sion, et sanguinem Ierúsalem laverit de medio ejus, in spiritu iudicii, et spiritu ardoris. Et creabit Dominus super omnem locum montis Sion, et ubi invocatus est, nubem per diem, et fumum, et splendorem ignis flammantis in nocte : super omnem enim gloriam protectio. Et tabernaculum erit in umbraculum dei ab æstu, et in securitatem, et absconionem a turbine, et a pluvia.

Tractus. Isaie 5. Vineam facta est dilecto in cornu, in loco uberi. *N.* Et maceriam circumdedit, et circumfodit : et plantavit vineam Sorec, et ædificavit turrim in medio ejus. *N.* Et torcular

fodit in ea : vinea enim Domini Sabaoth, domus Israel est.

Orémus. Flectámus genua. *K. Levate.*

Oratio. Deus, qui in omnibus Ecclesiæ tuæ filiis, sanctorum prophetarum voce manifestasti, in omni loco dominationis tuæ, satorem te bonorum seminum, et electorum palmitum esse cultorem : tribue populis tuis, qui et vinearum apud te nomine censentur, et segetum ; ut, spinarum, et tribulorum squalore rescato, digna efficiantur frugis fecundi. Per Dóminum nostrum.

PROPHETIA IX. Dixit Dominus ad Moysen. ut heri, pag. 196.

Orémus. Flectámus genua. *K. Levate.*

Oratio. Omnipotens sempiternus Deus, qui in omnium operum tuorum dispensatione mirabilis es ; intelligant redempti tui, non fuisse excellentius quod initio factus est mundus, quam quod in fine sæculorum Pascha nostrum immolatus est Christus : Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus.

PROPHETIA X. Factum est verbum Domini ad Jonam. ut Fer. II. post Dom. Passionis, pag. 136.

Orémus. Flectámus genua. *K. Levate.*

Oratio. Deus, qui diversitatem gentium in confessione tui nominis adunasti : da nobis, et velle, et posse quæ præcipis ; ut populo ad aternitatem vocato, una sit fides mentium, et pietas actionum. Per Dñm.

Propphetia vi. Deut. 31.

IN diebus illis : Scripsit Moyses canticum, et docuit filios

Israel. Præcepitque Dominus Iosue filio Nun, et ait : Confortare, et esto robustus : tu enim introduces filios Israel in terram, quam pollicitus sum, et ego ero tecum. Postquam ergo scripsit Moyses verba legis huius in volumine, atque complexit : præcepit Levitis, qui portabant arcam foederis Domini, dicens : Tollite librum istum, et ponite eum in latere arcæ foederis Domini Dei vestri : ut sit ibi contra te in testimonium. Ego enim scio contentionem tuam, et cervicem tuam durissimam. Adhuc vivente me, et ingrediente vobiscum, semper contentiose egistis contra Dóminum : quanto magis cum mortuus fuero ? Congregate

ad me omnes majores natu per tribus vestras, atque doctores, et loquar audientibus eis sermones istos, et invocabo contra eos cælum, et terram. Novi enim quod post mortem meam inique agētis, et declinābitis cito de via, quam præcēpi vobis : et occurrent vobis mala in extremo tempore, quando feceritis malum in conspectu Dōmini, ut irritētis eum per ōpera mānuum vestrarum. Locūtus est ergo Mōyses, audiēte universo cœtu Israel, verba cārminis hujus, et ad finem usque complēvit.

Cractus. *Deut. 32.* Attēde cælum, et loquar : et audiat terra verba ex ore meo. **V.** Expectētur sicut plūvia elōquium meum : et descēndant sicut ros verba mea. **V.** Sicut imber super gramen, et sicut nix super fœnum : quia nomen Dōmini invocābo. **V.** Date magnitudinem Deo nostro : Deus, vera ōpera ejus, et omnes viæ ejus judicā. **V.** Deus fidēlis, in quo non est iniquitas : justus, et sanctus Dōminus.

Orémus. Flectāmus gēnuā. **R.** Levāte.

Oratio. Deus, celsitudo humilium, et fortitudo

rectōrum, qui per sanctum Mōysen pūerum tuum, ita erudire pōpulum tuum sacri cārminis tui decantatione voluisti, ut illa legis iteratio fieret etiam nostra directio : excita in omnem justificarum gentium plenitudinem potentiam tuam, et da lætitiā, mitigādo terrōrem ; ut omnium peccātis tua remissio delētis, quod denuntiātum est in ultionem, transeat in salutem. Per Dōminum.

Propphetia xii. Dan. 3.

N diebus illis : Nabuchodonosor rex fecit stātuum auream, altitudīne cubitōrum sexaginta, latitudīne cubitōrum sex, et stātuit eam in campo Dura provincię Babylonis. Itaque Nabuchodonosor rex misit ad congregādos sātropas, magistrātus, et jūdices, duces, et tyrānos, et præfectos, omnesque principes regiōnum, ut convenirent ad dedicatōnem stātue, quam erēxerat Nabuchodonosor rex. Tunc congregati sunt sātropas, magistrātus, et jūdices, duces, et tyrāni, et optimates, qui erant in potestātibus constituti, et universi principes regiō-

num ut convenirent ad dedicatōnem stātue, quam erēxerat Nabuchodonosor rex. Stabant autem in conspectu stātue, quam posuerat Nabuchodonosor rex, et præco clamābat valēter : Vobis dicitur pōpulus, tribubus, et linguis : In hora, qua audieritis sōnitum tubæ, et fistulæ, et citharæ, sambucæ, et psalterii, et symphōniæ, et universi generis musicōrum, cadentes adorāte stātuum auream, quam constituit Nabuchodonosor rex. Si quis autem non prostrātus adorāverit, eādē hora mittētur in fornācem ignis ardētis. Post hæc igitur statim ut audierunt omnes pōpuli sōnitum tubæ, fistulæ, et citharæ, sambucæ, et psalterii, et symphōniæ, et omnis generis musicōrum : cadentes omnes pōpuli, tribus, et linguæ, adorāverunt stātuum auream, quam constitierat Nabuchodonosor rex. Statimque in ipso tempore accedentes viri Chaldæi accusaverunt Judæos, dixeruntque Nabuchodonosor regi : Rex in ætērnū vive : tu rex posuisti decretum, ut omnis homo, qui audierit sōnitum tubæ, fistu-

læ, et citharæ, sambucæ, et psalterii, et symphōniæ, et universi generis musicōrum, prosternat se, et adorēt stātuum auream : si quis autem non prōcīdens adorāverit, mittātur in fornācem ignis ardētis. Sunt ergo viri Judæi, quos constituit super ōpera regiōnis Babylonis, Sidrach, Misach et Abdénago : viri isti contempserunt, rex decretum tuum : deos tuos non colunt, et stātuum auream, quam erexit, non adorant. Tunc Nabuchodonosor in furōre et in ira præcēpit ut adducerentur Sidrach, Misach, et Abdénago : qui confestim adducti sunt in conspectu regis. Pronuntiansque Nabuchodonosor rex, ait eis : Verēne Sidrach, Misach, et Abdénago deos meos non colitis, et stātuum auream, quam constitui, non adoratis? Nunc ergo si estis parati, quacūque hora audieritis sōnitum tubæ, fistulæ, citharæ, sambucæ, et psalterii, et symphōniæ, omnisque generis musicōrum, prosternite vos, et adorāte stātuum quam feci : quod si non adoraveritis, eādē hora mittēmini in fornācem ignis ardētis : et quis est

Deus, qui eripiet vos de manu mea? Respondentes Sidrach, Misach, et Abdénago, dixerunt regi Nabuchodónosor: Non oportet nos de hac re respondere tibi. Ecce enim Deus noster, quem colimus, potest eripere nos de camino ignis ardentis, et de manibus tuis, o rex, liberare. Quod si noluerit, notum sit tibi, rex, quia deos tuos non colimus, et státuam áuream, quam erexisti, non adoramus. Tunc Nabuchodónosor replétus est furóre, et adspéctus facië illius immutatus est super Sidrach, Misach, et Abdénago, et præcipit ut succenderét fornax séptuplum, quam succendi consueverat. Et viris fortissimis de exercitu suo iussit, ut ligátis pédibus Sidrach, Misach, et Abdénago, mitterent eos in fornacem ignis ardentis. Et confestim viri illi vinciti, cum bracciis suis, et tiarís, et calceamentis, et véstibus, missi sunt in médium fornacis ignis ardentis: nam jússio regis urgebat: fornax autem succensa erat nimis. Porro viros illos, qui miserant Sidrach, Misach, et Abdénago, interfecit flamma ignis. Viri autem hi tres, id

est, Sidrach, Misach, et Abdénago, ceciderunt in médio camino ignis ardentis, colligati. Et ambulábant in médio flammæ laudantes Deum, et benedicentes Dómino.

Hic non dicitur *Fléximus génuá, sed tantum.*

Orémus. Oratio.

Omnipotens sempitér-
ne Deus, spes única mundi, qui prophetárum tuórum præcónio, præsentium témporum declarásti mystéria: auge pópuli tui vota placatus; quia in nullo fidélium, nisi ex tua inspiratione, provéniunt quarúmlibet incrementa virtutum. Per Dóminum.

¶ His expletis, si Ecclesia habuerit Fontem baptismalem, Sacerdos benedicturus Fontem, accipit pluviale violaceum, et præcedente Cruce, cum candelabris, et Cero benedicto accenso, descendit cum Clero et ministris paratis ad Fontem: et interim cantatur sequens **Tractus, Ps. 41.** Sicut cervus desiderat ad fontes aquarum: ita desiderat ánima mea ad te, Deus. **V.** Sitiví ánima mea ad Deum vivum: quando véniam, et apparebo ante faciém Dei? **V.** Fuérunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte, dum dicitur mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus?

Deinde Sacerdos, antequam intret ad benedictionem Fontis, dicit hanc Orationem juxta Fontem.

V. Dóminus vobiscum.
R. Et cum spiritu tuo.
Orémus. Oratio.

Omnipotens sempitér-
ne Deus, respice propitiús ad devotiónem pópuli renascentis, qui sicut cervus, aquarum tuarum expetit fontem: et concede propitiús; ut fidei ipsius sitis, baptismatis mystério, ánimam corpúsque sanctificet. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

R. Amen.

Postea procedit ad benedictionem Fontis, dicens

V. Dóminus vobiscum.
R. Et cum spiritu tuo.
Orémus. Oratio.

Omnipotens sempitér-
ne Deus, adesto magnæ pietátis tuæ mystériis, adesto sacramentis: et ad recreandos novos pópulos, quos tibi fons baptismatis párturit, spiritum adoptiõnis emitte: ut quod nostræ humilitátis gerendum est ministério, virtutis tuæ impleátur effectú. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus sancti Deus.

Elevans vocem in modum Præfationis prosequitur juncis manibus.

Per omnia sæcula sæculórum. **R.** Amen.
V. Dóminus vobiscum.
R. Et cum spiritu tuo.
V. Sursum corda. **R.** Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro. **R.** Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper, et ubique grátias ágere, Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus. Qui invisibili poténtia, sacramentórum tuórum mirabiliter operáris effectum: Et licet nostantis mystériis exsequendis simus indigni: Tu tamen grátie tuæ dona non desérens, étiam ad nostras preces, aures tuas pietátis inclinas. Deus, cujus Spiritus super aquas, inter ipsa mundi primórdia ferebatur: ut jam tunc virtutem sanctificatiõnis, aquarum naturá conciperet. Deus, qui nocéntis mundi crimina per aquas ábluens, regeneratiõnis spéciem in ipsa dilúvii effusióne signásti: ut unius ejúsdemque eleméti mystério, et finis esset vitii, et origo virtútibus. Respice Dómine in faciém Ecclesiæ tuæ, et multiplica in ea regeneratiões tuas, qui grátie tuæ affluéntis

impetu lætificas civitatem tuam : fontemque baptismatis aperis toto orbe terrarum gentibus innovandis : ut tuæ majestatis imperio, sumat Unguenti tui gratiam de Spiritu sancto.

Hic Sacerdos manu extensa dividit aquam in modum crucis, et eam statim linteo extergit, dicens :

Qui hanc aquam regenerandis hominibus præparatam, arcana sui numinis admixtione fecundet : ut sanctificatione concepta, ab immaculato divini fontis útero, in novam renata creaturam, progénies cælestis emérget : Et quos aut sexus in corpore, aut ætas discernit in tempore, omnes in unam pariat gratia mater infántiam. Procul ergo hinc, jubente te, Domine, omnis spiritus immundus abscedat : procul tota nequitia diabólica fraudis absistat. Nihil hic loci hæbeat contrariæ virtutis admixtio : non insidiando circumvolet : non latendo subrepat : non inficiendo corrumpat.

Aquam manu tangit.

Sit hæc sancta, et innocens creatura, libera ab omni impugnatoris incursu, et totius nequitiae purgata discessu,

Sit fons vivus, aqua generans, unda purificans : ut omnes hoc lavacro salutifero diluendi, operante in eis Spiritu sancto, perfectæ purgationis indulgentiam consequantur.

Facit tres cruces super Fontem, dicens :

Unde benedico te, creatura aquæ, per Deum \dagger vivum, per Deum \dagger verum, per Deum \dagger sanctum : per Deum, qui te in principio, verbo separavit ab arida : cujus Spiritus super te ferebatur.

Hic manu aquam dividit, et effundit eam versus quatuor mundi partes, dicens :

Qui te de paradisi fonte manare fecit, et in quatuor fluminibus totam terram rigare præcepit. Qui te in deserto amaram, suavitate indita fecit esse potabilem, et sitiienti populo de petra produxit. Benedico te et per Jesum Christum Filium ejus unicum, Dominum nostrum : qui te in Cana Gadilææ signo admirabili, sua potentia convertit in vinum. Qui pedibus super te ambulavit : et a Joanne in Jordane in te baptizatus est. Qui te cum sanguine de latere suo produxit : et discipulis

suis jussit, ut credentes baptizarentur in te, dicens : Ite, docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti.

Mutat vocem, et prosequitur in tono Lectionis.

Hæc nobis præcepta servantibus, tu Deus omnipotens, clemens adesto : tu benignus adspira.

Halat ter in aquam in modum crucis, dicens :

Tu has simplices aquas tuo ore benedicito : ut præter naturalem emundationem, quam lavandis possunt adhibere corporibus, sint etiam purificandis mentibus efficaciæ.

Hic Sacerdos paululum dimittit Cereum in aquam : et resumens tonum Præfationis dicit :

Descendat in hanc plenitudinem fontis, virtus Spiritus sancti.

Deinde extractum Cereum de aqua, iterum profundius mergit, aliquanto altius repetens : *Descendat in hanc*. Postea Cereum rursus de aqua extractum, tertio immergens usque ad fundum, altiori adhuc voce repetit : *Descendat*, ut supra. Et deinde suffians ter in aquam, secundum hanc figuram Ψ prosequitur.

Totamque hujus aquæ substantiam, regenerandi fecundet effectum.

Hic tollitur Cereus de aqua, et prosequitur :

Hic omnium peccatorum maculæ deleantur : hic natura ad imaginem tuam condita, et ad honorem sui reformata principii, cunctis vetustatis squaloribus emundetur : ut omnis homo sacramentum hoc regenerationis ingressus, in veræ innocentie novam infántiam renascatur.

Sequentia dicit legendo.

Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum : qui venturus est judicare vivos et mortuos, et sæculum per ignem. \mathcal{X} . Amen.

Deinde per assistentes Sacerdotes spargitur de ipsa aqua benedictia super populum. Et interim unus ex ministris Ecclesie accipit in vase aliquo de eadem aqua ad aspergendum in domibus, et aliis locis. His peractis, Sacerdos qui benedicit Fontem, infundit de oleo Catechumenorum in aquam in modum crucis, intelligibili voce dicens :

Sanctificetur, et fundetur fons iste Oleo salutis renascentibus ex eo, in vitam æternam. \mathcal{X} . Amen.

Deinde infundit de Christum, modo quo supra, dicens :

Infusio Christatis Domini nostri Jesu Christi, et Spiritus sancti Paracliti, fiat in nomine sanctæ Trinitatis. \mathcal{X} . Amen.

Postea accipit ambas ampullas dicti Olei sancti et Chrismatis, et de utroque simul in modum crucis infundendo, dicit :

Commixtio Chrismatis sanctificationis, et Olei unctiōnis, et aquæ Baptismatis, pariter fiat in nōmine Pa-
† tris, et Fi-
† lii, et Spiritus † sancti. K. Amen.

Tunc miscet ipsum oleum cum aqua, et spargit manu sua per omnem Fontem. Si aderunt baptizandi, eos baptizet more consueto. Deinde revertentibus Sacerdote et ministris ad Altare, cantantur Litanie a duobus Cantoribus, et Chorus idem simul repetit, ut dicitur infra.

¶ Ubi vero non est Fons baptismalis, finita ultima Prophetia cum sua Oratiōe, Celebrans casulam deponit, et cum ministris ante Altare procumbit: et aliis omnibus genuflexis, cantantur Litanie in medio Chori a duobus Cantoribus, utroque Choro idem simul respondente. Cum autem perventum fuerit ad *V. Peccatores, te rogamus*, Sacerdos et ministri surgunt, et accedentes ad Sacristiam, induunt paramentis albi coloris pro Missa solemniter celebranda: et interim accenduntur luminaria in Altari. In fine Litaniarum cantantur solemniter *Kyrie elison*, et repetuntur, ut in Missa moris est.

Kyrie elison.
Christe elison.
son.
Kyrie elison.
Christe audi nos.

Christe exaudi nos.
Pater de caelis Deus,
Miserere nobis.
Fili Redemptor mundi
Deus, Miserere nobis.
Spiritus sancte Deus,
Miserere nobis.
Sancta Trinitas unus
Deus, Miserere nobis.
Sancta Maria, Ora pro
nobis.
Sancta Dei Genitrix,
ora pro nobis.
Sancta Virgo virginum,
ora pro nobis.
Sancte Michael, ora.
Sancte Gabriel, ora.
Sancte Raphael, ora.
Omnes sancti Angeli et
Archangeli, orate.
Omnes sancti beatorum
Spirituum ordines,
orate pro nobis.
Sancte Joannes Baptista,
ora pro nobis.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriarchae,
et Prophetae,
orate pro nobis.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andrea, ora.
Sancte Joannes, ora.
Omnes sancti Apostoli,
et Evangelistae, orate.
Omnes sancti Discipuli
Domini, orate.
Sancte Stephane, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Vincenti, ora.
Omnes sancti Martyres,
orate pro nobis.
Sancte Silvester, ora.
Sancte Gregori, ora.

Sancte Augustine, ora.
Omnes sancti Pontifices
et Confessores, orate.
Omnes sancti Doctores,
orate pro nobis.
Sancte Antoni, ora.
Sancte Benedicte, ora
pro nobis.
Sancte Dominice, ora.
Sancte Francisce, ora.
Omnes sancti Sacerdotes,
et Levitae, orate.
Omnes sancti Monachi,
et Eremitae, orate.
Sancta Maria Magdalena,
ora pro nobis.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Caecilia, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Anastasia, ora.
Omnes sanctae Virgines,
et Viduae, orate.
Omnes Sancti, et Sanctae
Dei, Intercedite pro
nobis.
Propitius esto, Parce nobis
Domine.
Propitius esto, Exaudi
nos Domine.
Ab omni malo, Libera
nos Domine.
Ab omni peccato, libera.
A morte perpetua, libera
nos Domine.
Per mysterium sanctae
incarnationis tuae, libera
nos Domine.
Per adventum tuum, libera
nos Domine.
Per nativitatem tuam,
libera nos Domine.
Per baptismum, et sanctum
jejunium tuum,
libera nos Domine.
Per crucem, et passionem
tuam, libera.
Per mortem, et sepulchram
tuam, libera.
Per sanctam resurrectionem
tuam, libera.
Per admirabilem ascensionem
tuam, libera.
Per adventum Spiritus
sancti Paracliti, libera
nos Domine.
In die iudicii, libera.
Peccatores, Te rogamus
audi nos.
Ut nobis parcas, Te rogamus
audi nos.
Ut Ecclesiam tuam sanctam
regere, et conservare digneris,
te rogamus audi nos.
Ut domnum Apostolicum,
et omnes Ecclesiasticos ordines
in sancta religione conservare
digneris, te rogamus audi nos.
Ut inimicos sanctae Ecclesiae
humiliare digneris, te rogamus.
Ut regibus et principibus
christianis pacem, et veram
concordiam donare digneris,
te rogamus audi nos.
Ut nosmetipsos in tuo
sancto servitio confortare,
et conservare digneris,
te rogamus.
Ut omnibus benefactoribus
nostris sempiterna bona
retribuas, te rogamus audi nos.
Ut fructus terrae dare,

et conservare digneris, te rogamus.
 Ut omnibus fidelibus defunctis requiem eternam donare digneris, te rogamus audi nos.
 Ut nos exaudire digneris, te rogamus.
 Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Parce nobis Domine.
 Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Exaudi nos Domine.
 Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Miserere nobis.
 Christe audi nos.
 Christe exaudi nos.

Hic Cantores solemniter incipiunt: *Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison*, et ter singula repetuntur. Interim Sacerdos cum ministris in paramentis albis accedit ad Altare, et dicto *Ps. Judicia me Deus*, cum *Gloria Patri*, facit Confessionem, ut moris est, in loco consueto: deinde ascendens, osculatur Altare, incensat more solito, et finitis a Choro *Kyrie eleison*, incipit solemniter *Gloria in excelsis*, et pulsantur campanae.

Postea Sacerdos dicit: Dominus vobiscum.
 X. Et cum spiritu tuo.
 Oremus. Deus, qui hanc sacramentam noctem gloriae Dominicae resurrectionis illustras: conserva in nova familiae tuae progénie adoptionis spiritum, quem dedisti; ut corpore et mente re-

novati, puram tibi exhibeant servitutem. Per eundem Dominum.

Léct. *Epist.* beati Pauli Apóst. ad Colossenses. 3.

Fratres: Si consurrexistis cum Christo, quae sursum sunt quaerite, ubi Christus est in dextera Dei sedens: quae sursum sunt sapite, non quae super terram. Mortui enim estis, et vita vestra est abscondita cum Christo in Deo. Cum Christus apparuerit, vita vestra: tunc et vos apparebitis cum ipso in gloria.

Finita Epistola Celebrans incipit: *Alleluia*.

Et totum decantat ter, elevando vocem gradatim: et Chorus post quamlibet vicem, in eodem tono repetit illud idem. Postea Chorus prosequitur: *V. Ps. 117.*

Confitemini Domino, quoniam bonus: quoniam in saeculum misericordia ejus.

Deinde dicitur

TRACTUS. Ps. 116. Laudate Deum omnes gentes: et collaudate eum omnes populi. Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus: et veritas Domini manet in aeternum.

Ad Evangelium non portantur luminaria, sed tantum incensum: petitur benedictio, et alia sunt de more.

Seq. sancti Evangelii secundum Matthaeum. 28.

Uespere autem sabbati, quae lucescit in prima sabbati, venit Maria Magdalene, et altera Maria videre sepulcrum. Et ecce terrae motus factus est magnus. Angelus enim Domini descendit de caelo: et accedens revolvit lapidem, et sedebat super eum: erat autem adspectus ejus sicut fulgur: et vestimentum ejus sicut nix. Prae timore autem ejus exterriti sunt custodes, et facti sunt velut mortui. Respondens autem Angelus, dixit mulieribus: Nolite timere vos: scio enim, quod Jesum, qui crucifixus est, quaeritis: non est hic: surrexit enim, sicut dixit. Venite, et videte locum, ubi positus erat Dominus. Et cito euntes, dicite discipulis ejus, quia surrexit: et ecce praecedit vos in Galilaeam: ibi eum videbitis. Ecce praedixi vobis.

Non dicitur *Credo*, sed finito Evangelio Sacerdos dicit: *Dominus vobiscum*, postea: *Oremus*. Non dicitur Offertorium. Ad *Lectio* dicitur *Gloria Patri*.

SECRETATA. Suscipe, quaesumus Domine, preces populi tui, cum oblationibus hostiarum: ut Paschilibus initiata mysteriis, ad aeternitatis nobis

medelam, te operante, proficiant. Per Deum.
Praefatio. * Te quidem Domine omni tempore, sed in hac potissimum nocte. *ut infra, pag. 247.*

Infra actionem.

Communicantes, et noctem sacramentissimam celebrantes Resurrectionis Domini nostri Jesu Christi secundum carnem: sed et memoriam venerantes, in primis gloriosae semper Virginis Mariae, genitricis ejusdem Dei et Domini nostri Jesu Christi, etc.

Tenens manus expansas super oblata, dicit:

Hanc igitur oblationem servitutis nostrae, sed et cunctae familiae tuae, quam tibi offerimus pro his quoque, quos regerare dignatus es ex aqua et Spiritu sancto, tribuens eis remissionem omnium peccatorum, quaesumus Domine, etc.

Dicitur *Pax Domini sit semper vobiscum*, sed pacis osculum non datur. *Agnus Dei*, non dicitur, nec Postcommunio: dicuntur tamen tres consuetae Orationes ante Communionem. Post assumptionem Sacramenti, pro Vesperis in Choro cantatur Antiphona.

Alleluia, alleluia, alleluia, et *Ps. 116.* Laudate Dominum omnes gentes: laudate eum omnes populi.

Quóniam confirmata est super nos misericórdia ejus : et véritas Dómini manet in ætérnum. Glória Patri, et Filio, et Spiritui sancto.

Sicut erat in principio, et nunc, et semper : et in sæcula sæculórum. Amen.

Antiphona.

Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum, Hymnus, et Versus non dicuntur, sed statim Celebrans in cantu incipit Antiphonam ad Magenthat.

Vespere autem sábbati.

Et prosequitur Chorus : quæ lucéscit in prima sábbati : venit Maria Magdaléne, et áltera Maria vidére sepúlcrum, allelúia.

Deinde cantatur *Magnificat*, cum *Glória Patri* in fine, et fit incensatio, ut alias in Vesperis.

Repetita Antiphona, Celebrans dicit :

Dóminus vobiscum. **R.** Et cum spiritu tuo. **Oremus.** Spiritum nobis Dómine tuæ caritátis infunde : ut, quos sacraméntis Paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spiritus sancti Deus : per ómnia sæcula sæculórum.

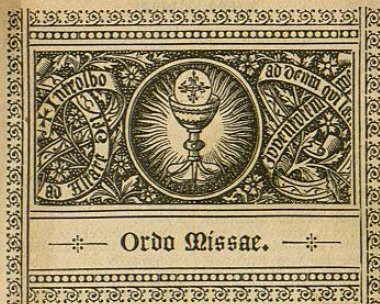
R. Amen.

Deinde dicit : *Dóminus vobiscum.*

Et Diaconus vertens se ad populum, cantat :

Ité Missa est, allelúia, allelúia. **R.** Deo grátias, allelúia, allelúia.

Et Sacerdos dicto *Placet tibi, sancta Trinitas*, dat benedictionem more solito.

—*— Ordo Missæ. —*—

Sacerdos paratus cum ingreditur ad Altare, facta illi debita reverentia, signat se signo Crucis a fronte ad pectus, et clara voce dicit :

In nómine Patris, et Filii, et Spiritus sancti. Amen.

Deinde junctis manibus ante pectus, incipit Anam.

Introibo ad altáre Dei.

Min. Ad Deum qui lætificat juventútem meam.

Postea alternatim cum ministris dicit seq. Psalmum.

Psalmus 42.

Judica me Deus, et discérne causam meam de gente non sancta : ab hómine iniquo, et doloso éru me.

M. Quia tu es Deus fortitúdo mea : quare me repulisti, et quare tristis incédo, dum affligit me inimicus?

S. Emitte lucem tuam, et veritátem tuam : ipsa me deduxerunt, et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

M. Et introibo ad altáre Dei : ad Deum qui lætificat juventútem meam.

S. Confitébor tibi in cithara, Deus, Deus meus : quare tristis es ánima mea, et quare contúrbas me?

M. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : salutare vultus mei, et Deus meus.

S. Glória Patri, et Filio, et Spiritui sancto.

M. Sicut erat in principio, et nunc, et semper : et in sæcula sæculórum. Amen.

Sacerdos repetit Anam. Introibo ad altáre Dei.